

Şikayət

1. Şikayət verən şəxs

- 1.1. Ad (fiziki və ya hüquqi şəxs): NURİDƏ
- 1.2. Soyad (fiziki şəxs): İSLAMZADƏ
- 1.3. Ata adı (fiziki şəxs): DADAŞ QIZI
- 1.4. Şəxsiyyət vəsiqəsinin seriyası, nömrəsi və fərdi identifikasiya nömrəsi (FİN) (fiziki şəxs): AZE 18083408 18E7N60
- 1.5. Ünvan(yaşayış yeri və ya olduğu yer(həm faktiki, həm də rəsmi qeydə alındığı ünvanı), yazışmaların aparılmasının istənildiyi digər ünvan):
- 1.6. Elektron poçt ünvanı:
- 1.7. Mobil telefon nömrəsi(və ya nömrələri):
- 1.8. Apellyasiya şikayəti verən şəxsin işdə prosessual vəziyyəti:Şikayəti verən şəxs

2.Şikayət verən şəxsin vəkili

- 2.1. Ad (fiziki və ya hüquqi şəxs): AYZBƏY
- 2.2. Soyad (fiziki şəxs): QABİLİYYƏT OĞLU
- 2.3. Ata adı (fiziki şəxs): ƏHMƏDOV
- 2.4. Ünvan(yaşayış yeri və ya olduğu yer(həm faktiki, həm də rəsmi qeydə alındığı ünvanı), yazışmaların aparılmasının istənildiyi digər ünvan):
- 2.5. Elektron poçt ünvanı: AYZAHMADOV@gmail.com
- 2.6. Mobil telefon nömrəsi(və ya nömrələri): +994552113031

4. Barəsində şikayət olunan məhkəmə qətnaməsi və ya qərarı haqqında məlumat

- 4.1. Qətnaməni və ya qərarı qəbul etmiş birinci instansiyası məhkəməsinin adı: Bakı Şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsi
- 4.2. Qətnamə və ya qərarın tarixi və nömrəsi: e-2(007)-209/2025-181
- 4.3. Şikayət olunan qətnamə və ya qərarın alınma tarixi: 08.05.2026
- 4.4. Mübahisənin predmeti: İşə bərpa və əmək haqqı tələbi

5. İşin halları

Hörmətli Məhkəmə!

Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin 04.05.2026-cı il tarixli qərarı ilə iddiaçı İslamzadə Nuridə Dadaş qızının Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin e-2(007)-209/2025 sayılı, 17.01.2025-ci il tarixli qətnaməsinə izah verilməsi barədə ərizəsi əsassız hesab edilərək rədd edilmişdir. Həmin qərardla razılaşmır və aşağıdakı əsaslara görə onun ləğv edilməsini xahiş edirik.

I. FAKTLAR

1. Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin e-2(007)-209/2025 sayılı, 17.01.2025-ci il tarixli qətnaməsi ilə müəyyən edilmişdir ki, cavabdeh "Elmi-Tədqiqat Ağciyər Xəstəlikləri İnstitutu" Publik Hüquqi Şəxsi iddiaçını qanunsuz olaraq işdən azad etmişdir. İddiaçı işə bərpa edilmiş, 01.07.2024-cü il tarixdən işə bərpa edildiyi gündək məcburi iş buraxma müddəti üçün hesablanmış əmək haqqının cavabdeh tərəfindən iddiaçıya ödənilməsi qətdir.
2. Halbuki iddiaçı işdən azad olunana qədər tarifi maaşı ilə yanaşı, xəstə sayına, gecə növbələrinə, müayinələrə, əməliyyatlara və zərərli iş şəraitinə görə müxtəlif bonus və əlavələr də almışdır. Əksər hallarda həmin bonus və əlavələrin ümumi məbləği tarifi maaşını bir neçə dəfə üstələmişdir. Belə ki, işdən azad edilmədən əvvəlki iki təqvim ayı üzrə iddiaçının xalis əmək haqqının ümumi məbləği 7.229,24 manat, bir günlük orta əmək haqqı isə 139,02 manat təşkil etmişdir. Bu hesablama əsasən, məcburi boşdayanma dövrü üçün ödənilməli olan məbləğ 74.793,76 manat olmalıdır.

Buna baxmayaraq, qətnamənin nəticə hissəsində istifadə edilmiş “əmək haqqı” ifadəsi tərəflər və icra orqanı tərəfindən müxtəlif qaydada şərh olunmuşdur. İddiaçı həmin ifadənin orta əmək haqqını, yeni əmək funksiyasının icrası ilə əlaqədar aldığı bütün müntəzəm ödənişləri əhatə etdiyini hesab etmiş, cavabdeh isə onu yalnız tarifi maaşı kimi qəbul etmişdir. İcra məmuru da qətnamədə “orta əmək haqqı” ifadəsinin birbaşa göstərilməməsinə istinad edərək icranı cavabdehin təqdim etdiyi hesablamağa uyğun həyata keçirmişdir. Bu isə qətnamənin nəticə hissəsinin “əmək haqqı” ifadəsi baxımından kifayət qədər aydın və birmənalı olmadığını açıq şəkildə göstərir.

II. ŞİKAYƏTİN ƏSASLARI

A. Məhkəmənin özünün 17.01.2025-ci il tarixli qətnaməsinin əsaslandırıcı hissəsi onu göstərir ki, “əmək haqqı” ifadəsi orta əmək haqqını əhatə edir.

4. Qərardadı çıxarmış hakim Starə Əliyeva eyni zamanda e-2(007)-209/2025 sayılı qətnaməni çıxarmış hakimdir. Həmin qətnamənin əsaslandırıcı hissəsinin 267-ci abzasında hakim özü açıq şəkildə qeyd etmişdir ki:

“...məhkəmə qeyd edir ki, iddiaçı İslamzadə Nuridə Dadaş qızının məcburi işburaxmaya görə əmək haqqı tələbinin hüquqi əsasını Azərbaycan Respublikası Əmək Məcəlləsinin 300-cü maddəsi təşkil edir”.

5. Bu istinad son dərəcə əhəmiyyətlidir. Əgər qətnamənin özündə məcburi boşdayanmaya görə əmək haqqı tələbinin hüquqi əsası kimi ARƏM-nin 300-cü maddəsi göstərilibsə, onda qətnamənin nəticə hissəsindəki “məcburi iş buraxma müddəti üçün əmək haqqı” ifadəsi məhz həmin maddənin tələbləri çərçivəsində şərh edilməlidir. ARƏM-nin 300-cü maddəsinin qeyd hissəsi isə açıq şəkildə göstərir ki, “dəymiş zərərin məbləği” dedikdə işçinin işdən çıxarılması ilə əlaqədar işləmədiyi müddətin **orta əmək haqqı başa düşülməlidir**.

6. Məhkəmə qərardadında qeyd etmişdir ki, qətnamədə aydın və dəqiq olmayan, ziddiyyətli məqamlar mövcud deyildir. Halbuki həm icra məmuru, həm cavabdeh, həm də iddiaçı eyni ifadəni müxtəlif qaydada şərh etmişdir. Cavabdeh öz maraqlarından çıxış edərək “əmək haqqı” anlayışını yalnız tarifi maaşı kimi qəbul etmiş, icra məmuru isə qətnamədə “orta” sözünün göstərilməməsinə əsas götürərək həmin formada icranı məqsəduyğun hesab etmişdir. Bu hal özlüyündə qətnamənin əmək haqqı hesablanması hissəsində qeyri-müəyyən olduğunu təsdiq edir.

Hakim isə həmin qeyri-müəyyənliyi aradan qaldırmaq əvəzinə, faktiki olaraq qətnaməyə yanlış məzmun verməyə çalışmışdır. Belə ki, bir tərəfdən qətnamənin aydın olduğunu bildirərək izah verilməsi barədə ərizəni rədd etmiş, digər tərəfdən isə qərardadın 17-ci abzasında “iddiaçı tərəfindən dəymiş zərərin ödənilməsi ilə bağlı tələb irəli sürülmədiyi üçün məhkəmə tərəfindən dəymiş zərərin, yeni orta əmək haqqının ödənilməsi ilə bağlı qərar qəbul edilməmişdir” kimi mülahizə qeyd etmişdir.

Bundan əlavə, qərardadın 18-ci abzasında məhkəmə göstərmişdir ki, “ərizəçinin əlavə və mükafatların (xəstə sayına görə, gecə növbələrinə görə, müayinələrə, əməliyyatlara və zərərli iş şəraitinə görə və s.) ödənilməli olması ilə bağlı dəliliyə münasibətdə qeyd edir ki, iddiaçının tələb etdiyi xəstə sayına, əməliyyatlara, gecə növbəsinə görə bonuslar işçinin əməyindən asılı olduğundan, yeni faktiki yerinə yetirdiyi işə görə ödənilməyindən tələbinin hüquqi əsası yoxdur”. Halbuki,

Beləliklə, formal baxımdan ərizə təmin edilməmiş sayılsa da, faktiki olaraq məhkəmə qərardadın əsaslandırıcı hissəsində öz mövqeyini açıqlamaqla qətnaməyə əlavə və mahiyyət etibarilə yanlış izah vermişdir. Əgər qətnamə həqiqətən aydın, dəqiq və izaha ehtiyac olmayan bir akt idisə, o halda qərardadın 17-ci və 18-ci abzaslarında göstərilən bu izah xarakterli mülahizələrin verilməsi hansı zərurətdən irəli gəlmişdir?

B. ARƏM-nin 300-cü maddəsi üzrə ayrıca tələb irəli sürmək zəruri deyildi

7. Məhkəmə qərardadda bildirir ki, iddiaçı tərəfindən “dəymiş zərərin ödənilməsi ilə bağlı ayrıca tələb irəli sürülmədiyi üçün” məhkəmə tərəfindən orta əmək haqqının ödənilməsi ilə bağlı qərar qəbul edilməmişdir. Bu mövqə hüquqi cəhətdən yanlışdır.

8. Azərbaycan Respublikası Əmək Məcəlləsinin 300-cü maddəsinin 1-ci hissəsinin məntiqi quruluşuna diqqət yetirdikdə görünür ki, həmin norma məhkəməyə “məcburi iş buraxma müddəti üçün əmək haqqı ödənilməklə işçinin vəzifəsinə bərpa edilməsi barədə qətnamə çıxarmaq” səlahiyyəti verir. Bu hüquqi nəticə işçinin iddia ərizəsində xüsusi olaraq “orta əmək haqqı” ifadəsini işlədib-ışlətməməsindən asılı deyildir və birbaşa qanundan irəli gəlir.

Maddədə qeyd olunan “dəymiş zərər” anlayışı isə normanın ikinci, əlavə elementinə aid olub, mənəvi zərər, nümayəndə xərcləri, borc alınması nəticəsində yaranan itkilər və digər əlavə zərər komponentlərini əhatə edir. İddiaçı məcburi boşdayanma dövrü üçün əmək haqqının ödənilməsi tələbi ilə məhkəməyə müraciət etmiş, məhkəmə də öz qətnaməsində bu tələbi məhz AR Əmək Məcəlləsinin 300-cü maddəsi əsasında araşdırdığını göstərmişdir. Bununla məhkəmə faktiki olaraq məcburi boşdayanma dövrü üçün ödənilməli olan əmək haqqının — yeni qanunun mahiyyətinə görə orta əmək haqqının — tutulmasına qərar vermişdir. Belə olan halda, həmin normanın tətbiqi məcburi xarakter daşıyırdı və məhkəmə sonradan bunun əksini iddia edə bilməzdi.

Bundan əlavə, məcburi boşdayanma dövrü üçün əmək haqqının hesablanması qaydası qanunvericilikdə məhz AR Əmək Məcəlləsinin 300-cü maddəsində nəzərdə tutulmuşdur. Birinci instansiya məhkəməsi də öz qətnaməsində həmin normaya birbaşa istinad etmişdir. Lakin sonradan qəbul etdiyi mübahisəli qərardadda eyni normaya zidd və yanlış hüquqi izah verməklə həm öz əvvəlki hüquqi mövqeyindən yayınmış, həm də qətnamənin icrasını qeyri-müəyyən vəziyyətə salmışdır.

C. Ali Məhkəmənin məhkəmə təcrübəsi: məcburi boşdayanmaya görə orta əmək haqqı ödənilməlidir

9. Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin 21.11.2022-ci il tarixli 2(102)-5339/2022 sayılı qərarının 27-ci bəndində Azərbaycan Respublikası Əmək Məcəlləsinin 300-cü maddəsinə uyğun olaraq iddiaçının işçinin işdən çıxarılması ilə əlaqədar işləmədiyi müddətin orta əmək haqqını tam olaraq tələb etməkdə haqlı olduğu açıq şəkildə göstərilmişdir. Bu qərarla diqqəti çəkən odur ki, iddiaçı da öz iddiasında "dəymiş zərər" ifadəsindən deyil, "əmək haqqı" ifadəsindən istifadə etmişdir — bilavasitə hazırkı işdə olduğu kimi. Buna baxmayaraq Ali Məhkəmə orta əmək haqqının ödənilməsinə qət etmişdir.

10. Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin 06.03.2023-cü il tarixli 2(102)-1031/2023 sayılı qərarından da görünür ki, iddiaçı məcburi iş buraxma müddətinə görə orta əmək haqqı tələb etmiş, məhkəmə tərəfindən həmin iddia tam təmin edilmiş və orta əmək haqqının ödənilməsi qət edilmişdir. Beləliklə, Ali Məhkəmənin formalaşmış məhkəmə təcrübəsi göstərir ki, ARƏM-nin 300-cü maddəsi əsasında məcburi boşdayanmaya görə ödənilən məbləğ məhz orta əmək haqqı əsasında hesablanmalıdır.

D. ARƏM-nin 154-cü maddəsi üzrə "əmək haqqı" anlayışı

11. ARƏM-nin 154-cü maddəsinin 1-ci hissəsinə əsasən əmək haqqı yalnız tarif maaşından ibarət deyil — o, işçinin gördüyü işə görə işəgötürən tərəfindən ödənilən məbləğin, habelə əlavələrin, mükafatların və digər ödənclərin məcmusudur. İş materialları ilə mübahisəsiz müəyyən edilmişdir ki, iddiaçı işdən azad olunana qədər tarif maaşından əlavə digər ödəncləri də almışdır. Müvafiq olaraq həmin ödənclərin məcburi boşdayanma dövrü üçün hesablamaya daxil edilməməsi ƏM-nin 154-cü maddəsinin tələblərinə açıq surətdə ziddir.

12. ARƏM-nin 177-ci maddəsinin 2-ci hissəsinə görə işə orta əmək haqqı ödənişdən əvvəlki iki təqvim ayı üzrə qazanılmış əmək haqqının cəminin həmin aylardakı iş günlərinin sayına bölünməsi yolu ilə müəyyən edilir. Cavabdeh bu mexanizmi tətbiq etməkdən yayınmışdır. Qətnamənin məhz bu əsasda izah edilməsi icra məmurunun düzgün hesablama aparmasını təmin edəcəkdir.

Hesən edirik ki, Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin e-2(007)-209/2025 sayılı, 17.01.2025-ci il tarixli qətnaməsinin nəticə hissəsindəki "məcburi iş buraxma müddəti üçün hesablanmış əmək haqqı" ifadəsinə Azərbaycan Respublikası Əmək Məcəlləsinin 154-cü maddəsinin 1-ci hissəsi, 177-ci maddəsinin 2-ci hissəsi və 300-cü maddəsinin tələbləri çərçivəsində izah verilməsi — həmin ifadənin tarif maaşı ilə məhdudlaşmayaraq orta əmək haqqını, yəni ödənişdən əvvəlki iki təqvim ayı üzrə bütün əlavələr, bonuslar və digər ödənclər nəzərə alınmaqla hesablanmış günlük orta məbləğin məcburi boşdayanma günlərinin sayına vurulması ilə müəyyən edilən məbləği əhatə etməsi barədə izah verilməlidir.

III. NƏTİCƏ

Yuxarıda göstərilənlərə əsasən aşağıdakıları

xahiş edirik:

Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin 04.05.2026-cı il tarixli qərarının ləğv edəsiniz və qərardadla həll edilməli məsələni həll edəsiniz.

Əlavələr:

- 1. Ali Məhkəmənin 21.11.2022-ci il tarixli 2(102)-5339/2022 sayılı qərarının surəti.
- 2. Ali Məhkəmənin 06.03.2023-cü il tarixli 2(102)-1031/2023 sayılı qərarının surəti.
- 3. 2024-cü ilin may və iyun ayları üzrə təsdiq edilmiş əmək haqqı tabellərinin surəti.

Şikayət verən tərəfin vəkili:

Əhmədov Ayazbəy Qabiliyyət oğlu

Tarix: 09.05.2026-cı il

7. Prosessual hüquq normalarının pozulması və ya düzgün tətbiq edilməməsinə dair dəlillər

Sıra №	Prosessual hüquq norması	Prosessual hüquq normasının pozulmasına və ya düzgün tətbiq edilməməsinə dair mövqe (dəlillər)
--------	--------------------------	--

Sıra №	Prosessual hüquq norması	Prosessual hüquq normasının pozulmasına və ya düzgün tətbiq edilməməsinə dair mövqe (dəlillər)
1	MPM-nin 230.1-ci maddəsi	Hakim qətnamənin məzmununu dəyişdirmədən yalnız onu izah etmək səlahiyyətinə malikdir. Əgər qətnamədə “orta əmək haqqı” ifadəsi birbaşa və aydın şəkildə göstərilmiş olsaydı, ümumiyyətlə izaha ehtiyac yaranmazdı. Lakin məhkəmə bir tərəfdən qətnamənin tam aydın və izaha ehtiyac olmayan məhkəmə aktı olduğunu bildirərək ərizəni rədd etmiş, digər tərəfdən isə qərardadın əsaslandırıcı hissəsində qətnaməyə mahiyyət etibarilə yeni və yanlış məzmun vermişdir. Belə ki, məhkəmə “orta əmək haqqının ödənilməsi ilə bağlı qərar qəbul edilmədiyini” qeyd etməklə, qətnamənin nəticə hissəsində istifadə olunmuş “əmək haqqı” anlayışını faktiki olaraq daraltmış və onu yalnız tarifi maaşı kimi təqdim etmişdir. Halbuki bu artıq qətnamənin izahı deyil, onun məzmununun dəyişdirilməsi və yeni hüquqi nəticə ilə tamamlanması deməkdir. Nəticədə yaranmış vəziyyət icra məmuruna və borcluya imkan verir ki, qətnaməni natamam şəkildə icra etdikdən sonra gələcəkdə ümumiyyətlə icradan yayınsınlar və həmin hərəkətsizliklərini mübahisəli qərardada istinad etməklə qanuniləşdirməyə çalışsınlar. Bu isə tələbkarın hüququnu pozur.

12. Şikayət verən şəxsin tələbi

Bakı şəhəri Nizami Rayon Məhkəməsinin 04.05.2026-cı il tarixli qərardadının ləğv edəsiniz və qərardadla həll edilməli məsələni həll edəsiniz.

13. Apellyasiya şikayətinə əlavə edilmiş sənədlər

Sənədin növü	Faylın adı	Endir
Digər sənəd	Dövlət_rüsumundan_azad.pdf	Endir
etibarnamə	etibarnamə.pdf	Endir
çıxarış	əmək-haqqı.pdf	Endir
Qərar	2 (2).pdf	Endir
Qərar	1.pdf	Endir
ərizə	Elektron Ərizə.pdf	

Dövlət rüsumunun ödənilməsi haqqında məlumat

Bu Ödəniş Rüsumdan Azaddır - iş üzrə icraata xitam verilməsi, iddianın baxılmamış saxlanılması, məhkəmə cərimələrinin qoyulması və müvəqqəti təminat tədbirinin tətbiqi və ya bundan imtina barədə qərardadlar istisna olmaqla, digər məhkəmə qərardadlarından verilən şikayətlər üzrə - işdə iştirak edən şəxslər

Ərizəni imzalayan şəxs haqqında məlumat:

İmzalayan şəxs:

Vəkil -

AYAZBƏY QABİLİYYƏT OĞLU ƏHMƏDOV (AA5121732)

İmzalayan şəxs:

Şikayəti verən şəxs -

NURİDƏ DADAŞ QIZI İSLAMZADƏ (AZE 18083408)

Göndərilmə tarixi: 09.05.2026

İşdə iştirak edən şəxslərin hüquqların, vəzifələrin izahı və məhkəmə iclasında iştirak zamanı riayət olunmalı qaydalara dair məlumat:

1. Azərbaycan Respublikası Mülki Prosessual Məcəlləsinin 47-ci maddəsinə əsasən aşağıdakı hüquqlara maliksiniz
- İşin materialları ilə tanış olmaq, çıxarış etmək və surət çıxarmaq
 - Etiraz vermək
 - Sübutlar təqdim etmək, onların tədqiqində iştirak etmək
 - Şahid, ekspert və mütəxəssislərə suallar vermək
 - Vəsətətlər vermək

- Digər şəxslərin vəsatət və dəlillərinə etiraz etmək
- Məhkəməyə şifahi və yazılı izahatlar vermək
- Məhkəmə iclas protokolu ilə tanış olmaq
- Məhkəmə qərarlarından şikayət vermək

2. Azərbaycan Respublikası Mülki Prosessual Məcəlləsinin 176-cı maddəsinə əsasən aşağıda sadalanan qaydalara məhkəmə iclasında riayət etməlisiniz

- Məhkəmə (hakim) zala daxil olarkən ayağa qalxmaq
- Məhkəmə aktları elan edilərkən ayaq üstə dürüb dinləmək
- Hakimə «möhtərəm hakim» sözləri ilə müraciət etmək
- İfade və izahat verərkən ayaq üstə dayanmaq
- Məhkəmə iclası başladıqdan sonra sədrlik edənə razılığı ilə məhkəmə zalına daxil olmaq və çıxmaq
- Məhkəmə baxışının gedişini yazılı formada, həmçinin məhkəmənin icazəsi ilə kompyuterdən istifadə etməklə istifadə etməklə qeydə almaq
Qeyd: Məhkəmə iclasında qeydlərin səs yazan vasitələrdən istifadə etməklə aparılmasına, habelə kino və fotoçəkilişə, videoyazıya, canlı yayıma (o cümlədən, mobil rabitə vasitələri ilə) işdə iştirak edən şəxslərin rəyi nəzərə alınmaqla məhkəmənin icazəsi ilə yol verilir.

3. Azərbaycan Respublikası Mülki Prosessual Məcəlləsinin 177-ci maddəsinə əsasən məhkəmə iclasında qaydanı pozan şəxslər haqqında aşağıdakı tədbirlər görülür

- Məhkəmə iclasına vaxtında gəlməyən və yaxud məhkəmə iclasında qaydanı pozan şəxslərə sədrlik edən məhkəmənin adından xəbərdarlıq edilir
- Qaydanı təkrar pozan şəxs sədrlik edənə qərardadı ilə məhkəmə iclası zalından çıxarılır.
- Sədrlik edən məhkəmə iclasında qaydanı kobud surətdə pozan və ya məhkəməyə açıq surətdə hörmətsizlik edən şəxslər barəsində qərardad çıxararaq, onları əlli beş manatadək cərimə və yaxud 3 saatdan 24 saata kimi tutur